

JAUME BARTUMEU CASSANY
Excap de Govern

Parlar d'Europa, escoltar el país

L'acord d'associació amb la UE necessita explicació i diàleg

No hi ha res pitjor que actuar en urgència sense mitjans ni reflexió.

Són mals temps per a reflexions. A Andorra la política sembla viure en una societat digital –la de la “nova” política– que espera respostes immediates, encara que siguin falses, i en una situació que, per la via de l'anonimat dels comentaris que publiquen els encaputxats digitals, enfronta amics i enemics sense espai per al matís, el diàleg o l'intercanvi d'arguments.

No és pas, diguem-ho clar, un escenari fàcil per a la democràcia representativa que vam dissenyar en la Constitució del 1993. Tampoc ho és per poder organitzar amb seny i serenitat un debat entorn de l'acord d'associació.

M'agradaria pensar que la serenitat i la contenció poden arribar a esdevenir un ideal polític, ni que sigui per la via de l'estètica; i que dialogar perquè sí, sense alçar gaire la veu i en un context de transparència, donant la cara, pot arribar a ser interessant i profitós.

Sabem que s'està produint un canvi històric però de moment tant el conjunt de la ciutadania, en general, com els agents econòmics i socials, no han trobat en el Govern ni les explicacions ni la interlocució per a saber on ens porta.

Poques setmanes abans de la rúbrica de l'acord d'associació el Govern està, em sembla a mi, una mica desorientat. La fragilitat del suport, en aquesta qüestió, dels grups parlamentaris que van votar la investidura

i la dificultat per teixir consensos es transformen en declaracions públiques que semblen cops d'autoritat.

Necessitem urgentment que el pacte d'Estat es concreti en una explicació compartida de l'abast de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Una explicació que ha d'anar acompanyada de la necessària informació a la ciutadania dels avantatges, que són molts, de l'acord i dels inconvenients, que també n'hi ha.

Fins ara la informació als agents econòmics i socials, a empresaris, treballadors per compte propi i assalariats no s'ha fet bé. Certament la negociació s'havia de mantenir en un cert nivell de confidencialitat, però això no té res a veure amb l'opacitat.

Gran part dels nostres problemes polítics només tenen solució a escala europea

Una negociació d'aquestes dimensions, amb les conseqüències que se'n deriven, és difícil, molt difícil. S'ha d'improvisar, assajar, aprendre a rectificar, mesurar amb prudència les decisions que cal prendre, però també, a la vegada, amb coratge per assumir el repte de crítiques populistes, resistències interessades, demagògia irresponsable. Les negociacions poden fer-se amb molta piròtècnia o amb molta discreció. Una via pot

donar més titulars que l'altra, però no necessàriament més resultats.

Mentre la gent viu preocupada per aquesta situació sembla que no es té pressa per portar a terme una explicació i defensa de l'acord d'associació. No s'explica prou que l'associació pot obrir expectatives de recuperació a una economia malmesa.

Hem d'agafar no sabem quants trens que ja estan en marxa, i aquí encara no decidim qui i com ens ho ha d'explicar.

Andorra necessita una associació positiva amb la Unió Europea però em sembla que estem posant en perill aquest objectiu de país per no fer el que ens toca fer.

Perquè, al capdavant, quina és la qüestió fonamental del projecte d'acord d'associació amb la Unió Europea? Està clar que és la de saber si Andorra continuarà anant endavant, afirmant-se en l'escena europea o si la prosperitat que l'ha empès en els darrers cinquanta anys es trencarà brutalment.

Què esperen, avui, els ciutadans andorrans? Jo crec que s'adonen que bona part dels problemes polítics actuals del país només poden trobar una solució a l'escala europea: ja sigui la immigració, la lluita contra el blanqueig de diner criminal, el desenvolupament de les noves tecnologies i la lluita per aturar el canvi climàtic.

La cooperació amb Europa és la clau per anar endavant en pau i amb creixement sostenible. Parlem-ne.